

04.05.2022 r.

BP.5132.137.2022

2022.144562.AGG

N. Sp. z o.o.

Decyzja nr 92/2022/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez N. Sp. z o.o. w ... KRS: ..., NIP: ..., REGON: ... zwane dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką” o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

**uznają za nieprawidłowe stanowisko zawarte we wniosku
Wnioskodawcy z dnia 22 lutego 2022 r.**

Uzasadnienie

N. Sp. z o.o. w ... KRS: ..., NIP: ..., REGON: ..., złożyła w dniu 1 marca 2021 r. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, oraz art. 34 Prawa przedsiębiorców, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – dalej „ZUS”. ZUS przekazał wniosek do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia pismem z dnia 3 marca 2022 r. (data wpływu 8 marca 2022 r.). W dniu 24 marca 2022 r. skierowano do Wnioskodawcy wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku (opłata od wniosku w wysokości 40 zł i opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł). Wezwanie odebrano w dniu 11 kwietnia 2022 r., a braki formalne uzupełniono w dniu 12 kwietnia 2022 r. i przekazano pismem z dnia 13 kwietnia 2022 r.

Wnioskodawca wskazał, że wniosek dotyczy zdarzenia przeszłego. Wnioskodawca jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, w której udziały posiadają 2 osoby fizyczne. Kapitał zakładowy wnioskodawcy dzieli się na 200 udziałów o równej wartości nominalnej po 100 zł każdy. Wspólnik K. S. posiada 195 udziałów w kapitale zakładowym wnioskodawcy. Wspólnik w osobie K. S. pełni jednocześnie funkcje prezesa zarządu wnioskodawcy. Z tytułu pełnienia funkcji prezesowi zarządu nie przysługuje wynagrodzenie. Drugi ze wspólników nie pełni funkcji członka zarządu. Spółka nie posiada rady nadzorczej. Wspólnicy zamierzają zmienić umowę spółki poprzez wprowadzenie do jej treści zapisu na mocy którego wspólnik w osobie K. S. zobowiązany będzie do

wykonywania na rzecz spółki, określonych, powtarzających się świadczeń niepieniężnych za wynagrodzeniem. Treść postanowień umowy będzie mieć następujące brzmienie:

1. „Wspólnik K. S. zobowiązuje się do wykonywania na rzecz Spółki następujących świadczeń niepieniężnych:

a) organizacja i prowadzenie rekrutacji pracowników,
b) pozyskiwanie klientów dla spółki w tym opracowywanie i przedstawianie ofert w zakresie usług świadczonych przez spółkę,

c) wystawianie faktur VAT i innych dokumentów rozliczeniowych,
d) wprowadzanie danych do systemów informatycznych, w tym do rejestru BDO,
e) organizacja działań mających na celu promocję i reklamę Spółki i prowadzonej przez nią działalności w szczególności poprzez opracowywanie treści reklam i materiałów promocyjnych osobiście lub we współpracy z podmiotami zawodowo zajmującymi się tego typu działalnością, zamieszczanie reklam w środkach masowego przekazu o zasięgu lokalnym i ogólnopolskim, organizacja udziału Spółki jako sponsora w wydarzeniach o charakterze sportowym, artystyczno-rozrywkowym, edukacyjnym itp.

f) analiza rynku w branży zajmującej się zbieraniem i przetwarzaniem odpadów,
g) negocjowanie warunków umów zawieranych przez Spółkę,
h) opracowanie, pozyskiwanie i kompletowanie dokumentacji niezbędnej do otrzymania przez Spółkę zezwoleń, pozwoleń i koncesji niezbędnych dla prowadzenia działalności gospodarczej Spółki w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów, w rozumieniu ustawy o odpadach,
i) zbieranie danych statystycznych i opracowywanie na ich podstawie analiz dotyczących działalności spółki

J) przygotowywanie lub nadzór nad przygotowaniem danych podlegających obowiązkowym zgłoszeniom do urzędów administracji publicznej, w szczególności w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów, tworzenie raportów, zestawień itp.

k) organizacja i wdrażanie inwestycji realizowanych przez spółkę, w tym opracowywanie biznesplanów, projektów i strategii inwestycyjnych, osobiście bądź we współpracy z podmiotami zawodowo zajmującymi się tego typu działalnością a także koordynowanie prac związanych z realizacją inwestycji, oraz poszukiwanie i zatrudnianie wykonawców, usługodawców, zleceniobiorców itp. potrzebnych do realizacji inwestycji, tworzenie harmonogramów realizacji inwestycji oraz nadzór nad realizacją inwestycji prowadzonych przez Spółkę,

2. Wspólnik K. S. zobowiązuje się wykonywać czynności opisane powyżej, w pkt 1 w siedzibie spółki, w miejscu prowadzenia działalności przez spółkę, a także w innych miejscach na terytorium RP i poza jej granicami jeżeli będzie to uzasadnione rodzajem wykonywanych czynności lub okolicznościami ich wykonywania.

3. Wspólnik K. S. zobowiązuje się wykonywać czynności opisane powyżej w pkt 1 do czasu utraty statusu wspólnika spółki,

4. Czynności w ramach świadczeń opisanych wyżej w pkt 1 wykonywane będą w godzinach otwarcia biura Spółki a w szczególnych przypadkach także poza tymi godzinami o ile będzie to uzasadnione rodzajem wykonywanych czynności, okolicznościami ich wykonywania lub potrzebami Spółki,

5. Wspólnik K. S. jest uprawniona do otrzymywania miesięcznego wynagrodzenia za wykonywanie opisanych wyżej świadczeń w wysokości równej kwocie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedzającego nabycie prawa do wynagrodzenia, włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Wynagrodzenie wyplatane będzie przez Spółkę do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego za miesiąc poprzedni".

W tak wskazanym i opisanym zdarzeniu przyszłym, przedsiębiorca postawił pytanie:

Czy w przedstawionym przyszłym stanie faktycznym, wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pobierający od tejże spółki, na podstawie art. 176 § 1 i 2 Kodeksu spółek handlowych, wynagrodzenie z tytułu wykonywania na rzecz spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych, których rodzaj i zakres został oznaczony w umowie spółki, podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1) lit. a, c, d, e oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 a) i 35 a) ustawy o świadczeniach, według stanu prawnego na dzień 23.02.2022 r., tekst jednolity z dnia 25 czerwca 2021 r. Dz. U. z 2021 r., poz. 1285)?

Wnioskodawca przyjmuje, że w opisanym powyżej przyszłym stanie faktycznym, wspólnik K. S. wykonująca na rzecz Wnioskodawcy, za wynagrodzeniem, określone w umowie spółki powtarzające się świadczenia niepieniężne, nie będzie z tego tytułu podlegała obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach, a przepisy art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d, e, oraz art. 66 ust. 1 pkt. 1a i 35a nie będą miały w tym przypadku zastosowania.

Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit a, c, d, e ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są:

- a) pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,
- c) osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie Prawa przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników,
- d) osobami wykonującymi pracę nakładczą,
- e) osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.

W ocenie wnioskodawcy, wspólnik K. S., która w umowie spółki zobowiązała się do wykonywania na rzecz spółki, określonych, powtarzających się świadczeń niepieniężnych za wynagrodzeniem, nie może zostać zakwalifikowana jako pracownik w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art. 8 ust. 1 tejże ustawy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy a także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowa taka zawarta z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Takie relacje pomiędzy wspólnikiem K. S. i spółką N. sp. z o.o. nie zachodzą co zostało przedstawione w interpretacji indywidualnej ZUS z dnia ..., znak ..., w której stwierdzono, że wspólnik K. S., będąca jednocześnie prezesem zarządu N. sp. z o. nie podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Wspólnik wykonujący na rzecz spółki świadczenia określone w umowie spółki, nie spełnia warunków do objęcia go definicją osoby prowadzącej działalność pozarolniczą. Zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Świadczenia określone w umowie

spółki nie są wykonywane w imieniu wspólnika, lecz w imieniu spółki i na rzecz spółki a także w ramach struktury organizacyjnej spółki i z wykorzystaniem środków należących do spółki.

We wskazanym wyżej przyszłym stanie faktycznym, nie zachodzą podstawy do uznania wspólnika za osobę wykonującą pracę nakładczą. Brak jest również podstaw do uznania wspólnika realizującego świadczenia określone w umowie spółki, za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi. Podstawą świadczeń realizowanych przez wspólnika nie jest bowiem umowa agencyjna ani umowa zlecenia. Umowa spółki, w której zawarte jest zobowiązanie wspólnika do świadczeń o charakterze niepieniężnym nie jest także umową o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy zlecenia, gdyż zasady tworzenia, organizacji i funkcjonowania spółki z o.o. określone są w Kodeksie spółek handlowych.

Podstawą do objęcia wspólnika wykonującego za wynagrodzeniem na rzecz spółki świadczenia niepieniężne określone w umowie spółki nie może być art. 66 ust. 1 pkt. 35a ustawy o świadczeniach. Wynagrodzenie otrzymywane przez takiego wspólnika w zamian z wykonywaniem świadczeń niepieniężnych, nie jest wynagrodzeniem za wykonywanie funkcji prezesa zarządu. Świadczenia określone w umowie spółki wykonywane są poza obowiązkami wynikającymi z tytułu pełnienia przez wspólnika funkcji członka zarządu. To świadczenia, które mogłyby zostać powierzone do wykonania osobie niebędącej ani wspólnikiem ani członkiem zarządu spółki. Natomiast wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji dotyczy czynności, które są realizowane w ramach zakresu uprawnień wynikających z pełnionej funkcji, np. członka zarządu. Cechą odróżniającą czynności związane z pełnioną funkcją od innych świadczeń na rzecz spółki jest o, że czynności te nie mogą być wykonane przez inne osoby niż te, którym powierzono pełnienie określonej funkcji. Do czynności z zakresu pełnionej funkcji członka zarządu spółki z o.o. zaliczyć należy przede wszystkim czynności z zakresu prowadzenia sprawy spółki czyli podejmowanie decyzji w sprawach spółki. Będą to także czynności polegające na reprezentacji spółki rozumianej jako dokonywanie czynności prawnych w imieniu spółki. Zgodnie bowiem z treścią art. 38 Kodeksu cywilnego osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i opartym na niej statucie. Czynności polegające na prowadzeniu spraw spółki (decydowaniu o tych sprawach) oraz polegające na reprezentacji spółki (dokonywanie czynności prawnych) mogą być wykonywane co do zasady wyłącznie przez osoby pełniące w spółce z o.o. funkcję zarządu. Wszelkie inne czynności realizowane przez osoby pełniące funkcję członka zarządu, w szczególności czynności faktyczne, takie jak organizacja i prowadzenie rekrutacji pracowników, pozyskiwanie klientów dla spółki, w tym opracowywanie i przedstawianie ofert w zakresie usług świadczonych przez spółkę, wystawianie faktur VAT i innych dokumentów rozliczeniowych, wprowadzanie danych do systemów informatycznych, w tym do rejestru BDO, organizacja działań z zakresu promocji i reklamy Spółki w szczególności poprzez opracowywanie treści reklam i materiałów promocyjnych, analiza rynku w branży zajmującej się zbieraniem i przetwarzaniem odpadów, negocjowanie warunków umów zawieranych przez Spółkę, opracowanie, pozyskiwanie i kompletowanie dokumentacji, zbieranie danych statystycznych i opracowywanie na ich podstawie analiz, organizacja i wdrażanie inwestycji realizowanych przez spółkę, w tym opracowywanie biznesplanów, projektów i strategii inwestycyjnych, nie mogą być uznane za czynności wykonywane w ramach pełnionej funkcji członka zarządu. Wnioskodawca wskazał, że uwzględniając przytoczoną powyżej argumentację wnosi o wydanie interpretacji, w której organ uzna stanowisko Wnioskodawcy przedstawione na wstępie za prawidłowe.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest nieprawidłowe.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przepis art. 2 KSH stanowi, że w sprawach określonych w art. 1 § 1 nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób (art. 3 KSH). Wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki (art. 151 § 3 KSH). Jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki (art. 159 KSH).

Przepis art. 176 § 1 KSH stanowi, że jeżeli wspólnik ma być zobowiązany do powtarzających się świadczeń niepieniężnych, w umowie spółki należy oznaczyć rodzaj i zakres takich świadczeń. Wedle § 2 cytowanego artykułu, wynagrodzenie wspólnika za takie świadczenia na rzecz spółki jest wypłacane przez spółkę także w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie wykazuje zysku. Wynagrodzenie to nie może przewyższać cen lub stawek przyjętych w obrocie. W § 3 przepisu wskazuje się, że w przypadku określonym w § 1 zbycie udziału, jego części lub ułamkowej części udziału, bądź obciążenie udziału, może nastąpić jedynie za zgodą spółki, o której mowa w art. 182, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, przepis art. 176 KSH obok obligatoryjnego obowiązku wspólników do wniesienia wkładów na pokrycie objętych udziałów, stanowi jeden z fakultatywnych obowiązków wspólników, znajdujących swoje źródło w umowie

spółki, a zarazem odstępstwo od ustawowego ograniczenia świadczeń wspólników na rzecz spółki (art. 151 § 3 i art. 3 KSH). Umowa spółki natomiast kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym.

W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Do elementów przedmiotowo-istotnych zobowiązania ustanowionego na podstawie art. 176 KSH należą: obligacyjno-udziałowy charakter zobowiązania, ustanowiony w umowie spółki, oznaczony rodzaj i zakres świadczeń, odpłatność (oznaczenie wynagrodzenia), związek z udziałami ograniczonymi w zakresie swobody dysponowania nimi przez wspólnika. W odróżnieniu od innego rodzaju fakultatywnych zobowiązań umownych oraz cywilnoprawnych, obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych powinien pozostawać w ścisłym związku z zamierzeniami i celem, dla którego wspólnicy utworzyli spółkę. Z tej przyczyny omawiane zobowiązanie składa się na treść stosunku uczestnictwa w spółce.

W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 KSH, strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy przy tym rozumieć przedmiot świadczenia. Ustawodawca nie ustanawia ograniczeń co do rodzaju świadczeń będących przedmiotem zobowiązania, wobec czego przyjąć należy, że przedmiotem zobowiązania wspólnika może być każdy typ świadczenia (*dare* – danie czegoś, *facere* – czynienie czegoś, *non facere* – nie czynienie czegoś, *pati* – znoszenie czegoś). Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość). Zgodnie z literalnym brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020).

Uwzględniający ww. elementy stosunek prawny ma charakter obligacyjno-udziałowy. W odróżnieniu od relacji cywilnoprawnej, niewywodzącej się ze stosunków korporacyjnych, do tego rodzaju stosunków obligacyjnych stosuje się reżim KSH.

Przedmiotem stosunku prawnego opisanego w stanie faktycznym pozostaje świadczenie o charakterze ciągłym, które nie mieści się w hipotezie normy ustanowionej w art. 176 KSH. Jak wynika z opisu zdarzenia przyszłego wskazanego we wniosku wspólnik Pani K. S. zobowiązana jest przez wskazane obowiązki, jak i czas ich wykonywania do stałego bieżącego wykonywania wskazanych czynności. Wynika to wprost z projektowanych postanowień umowy oraz uzasadnienia wniosku. W odróżnieniu od świadczeń periodycznych (okresowych), w przypadku świadczeń ciągłych czas jest wyznacznikiem rozmiaru świadczenia. Świadczenie ciągłe polega bowiem na określonym, stałym zachowaniu się dłużnika przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Upływ czasu zostaje tym samym wpisany w konstrukcję świadczenia, a w konsekwencji w konstrukcję stosunku zobowiązaniowego. Zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się więc do spełniania świadczenia, które ma następować wraz z upływem czasu. Pani K. S., zgodnie z projektowanymi postanowieniami umowy spółki jest zobowiązana do wykonywania na rzecz Spółki następujących zadań: organizacja i prowadzenie rekrutacji pracowników, pozyskiwanie klientów dla spółki w tym opracowywanie i przedstawianie ofert w zakresie usług świadczonych przez spółkę, wystawianie faktur VAT i innych dokumentów rozliczeniowych, wprowadzanie danych do systemów informatycznych,

w tym do rejestru BDO, organizacja działań mających na celu promocję i reklamę Spółki i prowadzonej przez nią działalności w szczególności poprzez opracowywanie treści reklam i materiałów promocyjnych osobiście lub we współpracy z podmiotami zawodowo zajmującymi się tego typu działalnością, zamieszczanie reklam w środkach masowego przekazu o zasięgu lokalnym i ogólnopolskim, organizacja udziału Spółki jako sponsora w wydarzeniach o charakterze sportowym, artystyczno- rozrywkowym, edukacyjnym itp., analiza rynku w branży zajmującej się zbieraniem i przetwarzaniem odpadów, negocjowanie warunków umów zawieranych przez Spółkę, opracowanie, pozyskiwanie i kompletowanie dokumentacji niezbędnej do otrzymania przez Spółkę zezwoleń, pozwoleń i koncesji niezbędnych dla prowadzenia działalności gospodarczej Spółki w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów, w rozumieniu ustawy o odpadach, zbieranie danych statystycznych i opracowywanie na ich podstawie analiz dotyczących działalności spółki, przygotowywanie lub nadzór nad przygotowaniem danych podlegających obowiązkowym zgłoszeniom do urzędów administracji publicznej, w szczególności w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów, tworzenie raportów, zestawień itp., organizacja i wdrażanie inwestycji realizowanych przez spółkę, w tym opracowywanie biznesplanów, projektów i strategii inwestycyjnych, osobiście bądź we współpracy z podmiotami zawodowo zajmującymi się tego typu działalnością a także koordynowanie prac związanych z realizacją inwestycji, oraz poszukiwanie i zatrudnianie wykonawców, usługodawców, zleceńbiorców itp. potrzebnych do realizacji inwestycji, tworzenie harmonogramów realizacji inwestycji oraz nadzór nad realizacją inwestycji prowadzonych przez Spółkę. Wspólnik K. S. zobowiązana będzie do wykonywania czynności opisane powyżej, w siedzibie spółki, w miejscu prowadzenia działalności przez spółkę, a także w innych miejscach na terytorium RP i poza jej granicami jeżeli będzie to uzasadnione rodzajem wykonywanych czynności lub okolicznościami ich wykonywania. Wspólnik K. S. zobowiązuje się wykonywać czynności opisane powyżej do czasu utraty statusu wspólnika spółki, czynności te wykonywane będą w godzinach otwarcia biura Spółki a w szczególnych przypadkach także poza tymi godzinami o ile będzie to uzasadnione rodzajem wykonywanych czynności, okolicznościami ich wykonywania lub potrzebami Spółki. Wspólnik K. S. jest uprawniona do otrzymywania miesięcznego wynagrodzenia za wykonywanie opisanych wyżej świadczeń w wysokości równej kwocie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedzającego nabycie prawa do wynagrodzenia, włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Wynagrodzenie wypłacane będzie przez Spółkę do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego za miesiąc poprzedni.

Zakres wskazanych obowiązków jak i czas ich realizacji (godziny otwarcia biura jak i poza tymi godzinami) potwierdzają stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym.

Stosunek zobowiązaniowy ze świadczeniem ciągłym czerpie więc w najpełniejszym zakresie ze zjawiska upływu czasu oraz nieodwracalności tego zjawiska. Stałość zachowania dłużnika nie oznacza, że musi ono przybrać postać nieprzerwanego, nierozdzielonego, ciągłego. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3). Czym innym jest świadczenie okresowe, zwane periodycznym lub powtarzającym się. Takie świadczenie – zgodnie z doktryną - polega na stałym

dawaniu przez czas trwania stosunku prawnego, w określonych regularnych odstępach, pewnej ilości świadczeń (pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych). Kolejne świadczenia pozostają względem siebie układzie periodycznym.

Kategoria świadczeń okresowych jest więc wyróżniana na podstawie innych kryteriów niż świadczenia jednorazowe oraz ciągłe. Poza kryterium czasu pojawia się kryterium dodatkowe, tj. ilość świadczeń spełnianych w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3). Tych cech nie spełniają świadczenia opisane przez Spółkę we wniosku, gdzie każdy ze współników zobowiązany jest w pierwszej kolejności do stałego i bieżącego realizowania zadań przez okres wskazujący na pracę stałą. Opisane w ten sposób świadczenie nie spełnia cechy periodyczności ani nie pozwala na ustalenie stałego rozmiaru świadczenia w jednostce czasu – co jest immanentną cechą świadczeń powtarzalnych.

W kontekście powyższego stanowisko Spółki przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za nieprawidłowe. Na gruncie przedstawionego stanu faktycznego nie można bowiem potwierdzić tezy, jakoby opisana relacja pomiędzy współnikami a spółką ma charakter stosunku uczestnictwa, ustanowionego w art. 176 KSH. Wobec tego, stosownie do treści art. 2 KSH, kwalifikacji prawnej tak oznaczonego zobowiązania należałoby dokonać z zastosowaniem przepisów k.c. Natura opisanego stosunku obligacyjnego wypełnia przesłanki tytułu do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, o jakim mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.
Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu

w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.